

OB OTVORITVI NOVEGA FRANCOSKEGA PARLAMENTA

**Pierre Mendes-France:
Zakaj sem bil poražen?**

Včeraj so se v bourbonsko palaco zgrnili poslanci novega francoskega parlamenta. Redkodaj je v zgodovini Francije po novih volitvah prisko v bourbonsko palaco toliko novih in neznanih o sebi kot tokrat in prav tako redkodaj je pri volitvah podletel, toliko starih imen iz pariškega javnega življenja. Med stariimi francoskimi parlamentarci in političnimi osebnostmi, ki so pri zadnjih francoskih volitvah bitko izgubili, je tudi bivši radikalni prvak in bivši francoski premier Pierre Mendes-France, čiga ime se že 25 let vleče skozi življenje francoske republike. Pariski tedenek *Express* je pred dnevi objavil razgovor, ki ga je skupina njegovih urednikov imela z Mendes-Francem. Ker je Mendes-France prav gotovo med najboljšimi poznavalci francoskih razmer in je marsikodaj pogumno izrazil svoje

iti, ki so jo bili pred in ob volitvah objubljali. Ta nespazum je zelo dolgo trajal. Verjetno je še vedno mnogo iskrivljenih socialističnih aktivistov, ki menijo, da je Lacostevo politiko vsaj v določeni meri predvidevala preobrazbo in napredek, ki ga so v prejšnjih časih stalno odlašali.

Vlade, ki so se prisile za njo, se glede tega niso ravnale drugače. Vojaski naporji so stalno narascali, do preosnov pa nikakor ni prišlo. Nasprotno, v marsikodaju važenem vprašanju je bil storjen celo korak nazaj. Dežela, Francija pa za to niti vedela ni.

Prihod De Gaula na oblast pa ni prinesel nikakih jasnih pojmov. De Gaulle ni nikoli postavil pred javnost vprašanja izbire med dvema velikima možnima orientacijama. Če je (ne da bi sam osebno v stvar poseljal) dovolil zacetek debate med pristaši integracije in njenimi nasprotinci, Sam zase se ni nikoli odkrito in izrecno izjasnil. Deželi celo so dal niti možnosti, da bi bila obveščena o tem, kaj naj politika integracije predstavlja.

Ob dveh priložnostih, v novembra, da je zavezal dobro stanje, toda njegovih besed niso spremljali ustrezni rezultati. Liberalizem generalovih besed je izkoristila levička, dokler so desnica in ultrakolonialisti ostali mirni, ker se dejansko ni prav nič spremeno.

Z druge strani pa dežela računa, da bo De Gaulle sposoben nati kako rešitev. Francizi ne vedo, kaj je De Gaulle razlagi svojih načrtov izognil, da bi združil razkropljene Francoze. Ker hotel preiprovir, je jasno postal eden izmed najboljših vladarjev. Hkrati pa je nekaj političnih elementov dovolil razviti mogočno kampanjo vprav na račun svoje velikega imena. Se več, Zagotovil jim je pomembne politične sivočine, in to takoj ko je ministrstvo in to takoj ko je razglasil Soutelle, takoj ko je novo ustavo vrnili nekaj zelo žaljivih odredb in ko je nagradil nekaj ljudi, ki so v maju pri državnem udaru imeli odločilno besedo.

Vprašanje: — Kako pa bi ga mogli zbornice paralizirati?

Odgovor: — Odgovora bi ne

ideje, bomo iz tega dolgega razgovora skušali na kratko pazičati njegovo mnenje o rezultatih zadnjih volitev kot tudi o razmerah po zadnjem majskem pucu v Alžiru vse tedaj, ko je De Gaulle prišel na oblast in ko je francoska levička doživela tolitski udarec, vtem ko je francoski desnici po krvidi vse levice uspeli prevzeti vajeti dežele.

Vprašanje: — Cemu pripisuje svoj nepričakovani poselj?

Odgovor: — Dve vrsti vzrokov sta. V vsej Franciji je prišlo do preusmeritve, do izraza pa so priste tudi okolnosti, ki se tičejo mene posebej. Stiri leta sem bil predmet stalnih napadov v klevet, ki končno niso mogle ostati brez vpliva na volve in v deparmaju Eure. V splošnem je zame zanimala sledenja zadeva: ardo kampajo so v vsej deželi vodili ljudje, ki so doverni za vso povojno politiko; to so najbolj vplivni potniki politične preobrate — Bidault, Maurice, Soutelle, Duchet, Mollet itd., ki niso še prav niti novi ljudje.

Toda oni so se spremeno prelevili v predstavnike ljudskega nezadovoljstva in se postavili na delo kampanje za ono, kar sami imenujejo obnova. Razmahnilo so vse svoje sile in svojo volilno kazen uperili na one, ki ves čas niso prenehali dvigati svojega glasu proti njihovim napakam in obsojati njih politiko. To igro je olajšalo še dejstvo, da so imeli na razpolago velikanska propaganda sredstva, krepko državno pomoč in državne informacijske organe.

In končno — kar pa ni najmanj važen moment — ti ljudje so dovolili, da jih je posnel s seboj mogočni tok, ki je nastal ob referendumu, kjer se je pomešalo in glasovalo z edaj toliko različnih celo protivložnih idej. Pravonim, ki so smatrali, da ne morejo odobriti predloženega ustavnega načrta, je bil postavljen učinkovit jez s tem, ker se je volivcem govorilo, da bodo sami sebi izpodkopali tla, če ne bodo soglasili z ustavo in ne bodo dali zavpanja ljudem, ki hočejo rešiti vso problematiko.

Vprašanje: — Dobili smo vti, da v Franciji vendarle še živa želja po pomirjenju in Alžiru. Sedaj pa vimo, kako se to odraža v zemlji, kjer se pristaste vojne?

Odgovor: — Kar se tiče Alžira, Francozom stvari niso denčni od daleč jasne. Načela niti so daleč dobila vtrsa, da se ji pomenovajo ponujata, da bi dosegli izbiro med dvema politikama, med politiko sile in preganjanja in nekakšno liberalno politično amerijo. Volitvi se dejansko niso izjasnili. Po letu 1956 je vrla okoliščina javnosti zmenila pojme o tej izbiri in morda, se je celo zelo, da je bilo treba veliko časa, da uvidi, da politika, ki se vodi v Alžiru, niti malo ne ustreza po-

litiki, ki so jo bili pred in ob volitvah objubljali. Ta nespazum je zelo dolgo trajal. Verjetno je še vedno mnogo iskrivljenih socialističnih aktivistov, ki menijo, da je Lacostevo politiko vsaj v določeni meri predvidevala preobrazbo in napredek, ki ga so v prejšnjih časih stalno odlašali.

Vlade, ki so se prisile za njo, se glede tega niso ravnale drugače. Vojaski naporji so stalno narascali, do preosnov pa nikakor ni prišlo. Nasprotno, v marsikodaju važenem vprašanju je bil storjen celo korak nazaj. Dežela, Francija pa za to niti vedela ni.

Prihod De Gaula na oblast pa ni prinesel nikakih jasnih pojmov. De Gaulle ni nikoli postavil pred javnost vprašanja izbire med dvema velikima možnima orientacijama. Če je (ne da bi sam osebno v stvar poseljal) dovolil zacetek debate med pristaši integracije in njenimi nasprotinci, Sam zase se ni nikoli odkrito in izrecno izjasnil. Deželi celo so dal niti možnosti, da bi bila obveščena o tem, kaj naj politika integracije predstavlja.

Ob dveh priložnostih, v novembra, da je zavezal dobro stanje, toda njegovih besed niso spremljali ustrezni rezultati. Liberalizem generalovih besed je izkoristila levička, dokler so desnica in ultrakolonialisti ostali mirni, ker se dejansko ni prav nič spremeno.

Z druge strani pa dežela računa, da bo De Gaulle sposoben nati kako rešitev. Francizi ne vedo, kaj je De Gaulle razlagi svojih načrtov izognil, da bi združil razkropljene Francoze. Ker hotel preiprovir, je jasno postal eden izmed najboljših vladarjev. Hkrati pa je nekaj političnih elementov dovolil razviti mogočno kampanjo vprav na račun svoje velikega imena. Se več, Zagotovil jim je pomembne politične sivočine, in to takoj ko je ministrstvo in to takoj ko je razglasil Soutelle, takoj ko je novo ustavo vrnili nekaj zelo žaljivih odredb in ko je nagradil nekaj ljudi, ki so v maju pri državnem udaru imeli odločilno besedo.

Vprašanje: — Kako pa bi ga mogli zbornice paralizirati?

Odgovor: — Odgovora bi ne

ideje, bomo iz tega dolgega razgovora skušali na kratko pazičati njegovo mnenje o rezultatih zadnjih volitev kot tudi o razmerah po zadnjem majskem pucu v Alžiru vse tedaj, ko je De Gaulle prišel na oblast in ko je francoska levička doživela tolitski udarec, vtem ko je francoski desnici po krvidi vse levice uspeli prevzeti vajeti dežele.

Vprašanje: — Cemu pripisuje svoj nepričakovani poselj?

Odgovor: — Dve vrsti vzrokov sta. V vsej Franciji je prišlo do preusmeritve, do izraza pa so priste tudi okolnosti, ki se tičejo mene posebej. Stiri leta sem bil predmet stalnih napadov v klevet, ki končno niso mogle ostati brez vpliva na volve in v deparmaju Eure. V splošnem je zame zanimala sledenja zadeva: ardo kampajo so v vsej deželi vodili ljudje, ki so doverni za vso povojno politiko; to so najbolj vplivni potniki politične preobrate — Bidault, Maurice, Soutelle, Duchet, Mollet itd., ki niso še prav niti novi ljudje.

Toda oni so se spremeno prelevili v predstavnike ljudskega nezadovoljstva in se postavili na delo kampanje za ono, kar sami imenujejo obnova. Razmahnilo so vse svoje sile in svojo volilno kazen uperili na one, ki ves čas niso prenehali dvigati svojega glasu proti njihovim napakam in obsojati njih politiko. To igro je olajšalo še dejstvo, da so imeli na razpolago velikanska propaganda sredstva, krepko državno pomoč in državne informacijske organe.

In končno — kar pa ni najmanj važen moment — ti ljudje so dovolili, da jih je posnel s seboj mogočni tok, ki je nastal ob referendumu, kjer se je pomešalo in glasovalo z edaj toliko različnih celo protivložnih idej. Pravonim, ki so smatrali, da ne morejo odobriti predloženega ustavnega načrta, je bil postavljen učinkovit jez s tem, ker se je volivcem govorilo, da bodo sami sebi izpodkopali tla, če ne bodo soglasili z ustavo in ne bodo dali zavpanja ljudem, ki hočejo rešiti vso problematiko.

Vprašanje: — Dobili smo vti, da v Franciji vendarle še živa želja po pomirjenju in Alžiru. Sedaj pa vimo, kako se to odraža v zemlji, kjer se pristaste vojne?

Odgovor: — Kar se tiče Alžira, Francozom stvari niso denčni od daleč jasne. Načela niti so daleč dobila vtrsa, da se ji pomenovajo ponujata, da bi dosegli izbiro med dvema politikama, med politiko sile in preganjanja in nekakšno liberalno politično amerijo. Volitvi se dejansko niso izjasnili. Po letu 1956 je vrla okoliščina javnosti zmenila pojme o tej izbiri in morda, se je celo zelo, da je bilo treba veliko časa, da uvidi, da politika, ki se vodi v Alžiru, niti malo ne ustreza po-

litiki, ki so jo bili pred in ob volitvah objubljali. Ta nespazum je zelo dolgo trajal. Verjetno je še vedno mnogo iskrivljenih socialističnih aktivistov, ki menijo, da je Lacostevo politiko vsaj v določeni meri predvidevala preobrazbo in napredek, ki ga so v prejšnjih časih stalno odlašali.

Vlade, ki so se prisile za njo, se glede tega niso ravnale drugače. Vojaski naporji so stalno narascali, do preosnov pa nikakor ni prišlo. Nasprotno, v marsikodaju važenem vprašanju je bil storjen celo korak nazaj. Dežela, Francija pa za to niti vedela ni.

Prihod De Gaula na oblast pa ni prinesel nikakih jasnih pojmov. De Gaulle ni nikoli postavil pred javnost vprašanja izbire med dvema velikima možnima orientacijama. Če je (ne da bi sam osebno v stvar poseljal) dovolil zacetek debate med pristaši integracije in njenimi nasprotinci, Sam zase se ni nikoli odkrito in izrecno izjasnil. Deželi celo so dal niti možnosti, da bi bila obveščena o tem, kaj naj politika integracije predstavlja.

Ob dveh priložnostih, v novembra, da je zavezal dobro stanje, toda njegovih besed niso spremljali ustrezni rezultati. Liberalizem generalovih besed je izkoristila levička, dokler so desnica in ultrakolonialisti ostali mirni, ker se dejansko ni prav nič spremeno.

Z druge strani pa dežela računa, da bo De Gaulle sposoben nati kako rešitev. Francizi ne vedo, kaj je De Gaulle razlagi svojih načrtov izognil, da bi združil razkropljene Francoze. Ker hotel preiprovir, je jasno postal eden izmed najboljših vladarjev. Hkrati pa je nekaj političnih elementov dovolil razviti mogočno kampanjo vprav na račun svoje velikega imena. Se več, Zagotovil jim je pomembne politične sivočine, in to takoj ko je ministrstvo in to takoj ko je razglasil Soutelle, takoj ko je novo ustavo vrnili nekaj zelo žaljivih odredb in ko je nagradil nekaj ljudi, ki so v maju pri državnem udaru imeli odločilno besedo.

Vprašanje: — Kako pa bi ga mogli zbornice paralizirati?

Odgovor: — Odgovora bi ne

ideje, bomo iz tega dolgega razgovora skušali na kratko pazičati njegovo mnenje o rezultatih zadnjih volitev kot tudi o razmerah po zadnjem majskem pucu v Alžiru vse tedaj, ko je De Gaulle prišel na oblast in ko je francoska levička doživela tolitski udarec, vtem ko je francoski desnici po krvidi vse levice uspeli prevzeti vajeti dežele.

Vprašanje: — Cemu pripisuje svoj nepričakovani poselj?

Odgovor: — Dve vrsti vzrokov sta. V vsej Franciji je prišlo do preusmeritve, do izraza pa so priste tudi okolnosti, ki se tičejo mene posebej. Stiri leta sem bil predmet stalnih napadov v klevet, ki končno niso mogle ostati brez vpliva na volve in v deparmaju Eure. V splošnem je zame zanimala sledenja zadeva: ardo kampajo so v vsej deželi vodili ljudje, ki so doverni za vso povojno politiko; to so najbolj vplivni potniki politične preobrate — Bidault, Maurice, Soutelle, Duchet, Mollet itd., ki niso še prav niti novi ljudje.

Toda oni so se spremeno prelevili v predstavnike ljudskega nezadovoljstva in se postavili na delo kampanje za ono, kar sami imenujejo obnova. Razmahnilo so vse svoje sile in svojo volilno kazen uperili na one, ki ves čas niso prenehali dvigati svojega glasu proti njihovim napakam in obsojati njih politiko. To igro je olajšalo še dejstvo, da so imeli na razpolago velikanska propaganda sredstva, krepko državno pomoč in državne informacijske organe.

In končno — kar pa ni najmanj važen moment — ti ljudje so dovolili, da jih je posnel s seboj mogočni tok, ki je nastal ob referendumu, kjer se je pomešalo in glasovalo z edaj toliko različnih celo protivložnih idej. Pravonim, ki so smatrali, da ne morejo odobriti predloženega ustavnega načrta, je bil postavljen učinkovit jez s tem, ker se je volivcem govorilo, da bodo sami sebi izpodkopali tla, če ne bodo soglasili z ustavo in ne bodo dali zavpanja ljudem, ki hočejo rešiti vso problematiko.

Vprašanje: — Dobili smo vti, da v Franciji vendarle še živa želja po pomirjenju in Alžiru. Sedaj pa vimo, kako se to odraža v zemlji, kjer se pristaste vojne?

Odgovor: — Kar se tiče Alžira, Francozom stvari niso denčni od daleč jasne. Načela niti so daleč dobila vtrsa, da se ji pomenovajo ponujata, da bi dosegli izbiro med dvema politikama, med politiko sile in preganjanja in nekakšno liberalno politično amerijo. Volitvi se dejansko niso izjasnili. Po letu 1956 je vrla okoliščina javnosti zmenila pojme o tej izbiri in morda, se je celo zelo, da je bilo treba veliko časa, da uvidi, da politika, ki se vodi v Alžiru, niti malo ne ustreza po-

litiki, ki so jo bili pred in ob volitvah objubljali. Ta nespazum je zelo dolgo trajal. Verjetno je še vedno mnogo iskrivljenih socialističnih aktivistov, ki menijo, da je Lacostevo politiko vsaj v določeni meri predvidevala preobrazbo in napredek, ki ga so v prejšnjih časih stalno odlašali.

Vlade, ki so se prisile za njo, se glede tega niso ravnale drugače. Vojaski naporji so stalno narascali, do preosnov pa nikakor ni prišlo. Nasprotno, v marsikodaju važenem vprašanju je bil storjen celo korak nazaj. Dežela, Francija pa za to niti vedela ni.

Prihod De Gaula na oblast pa ni prinesel nikakih jasnih pojmov. De Gaulle ni nikoli postavil pred javnost vprašanja izbire med dvema velikima možnima orientacijama. Če je (ne da bi sam osebno v stvar poseljal) dovolil zacetek debate med pristaši integracije in njenimi nasprotinci, Sam zase se ni nikoli odkrito in izrecno izjasnil. Deželi celo so dal niti možnosti, da bi bila obveščena o tem, kaj naj politika integracije predstavlja.

Ob dveh priložnostih, v novembra, da je zavezal dobro stanje, toda njegovih besed niso spremljali ustrezni rezultati. Liberalizem generalovih besed je izkoristila levička, dokler so desnica in ultrakolonialisti ostali mirni, ker se dejansko ni prav nič spremeno.

Z druge strani pa dežela računa, da bo De Gaulle sposoben nati kako rešitev. Francizi ne vedo, kaj je De Gaulle razlagi svojih načrtov izognil, da bi združil razkropljene Francoze. Ker hotel preiprovir, je jasno postal eden izmed najboljših vladarjev. Hkrati pa je nekaj političnih elementov dovolil razviti mogočno kampanjo vprav na račun svoje velikega imena. Se več, Zagotovil jim je pomembne politične sivočine, in to takoj ko je ministrstvo in to takoj ko je razglasil Soutelle, takoj ko je novo ustavo vrnili nekaj zelo žaljivih odredb in ko je nagradil nekaj ljudi, ki so v maju pri državnem udaru imeli odločilno besedo.

Vprašanje: — Kako pa bi ga mogli zbornice paralizirati?

Odgovor: — Odgovora bi ne

ideje, bomo iz tega dolgega razgovora skušali na kratko pazičati njegovo mnenje o rezultatih zadnjih volitev kot tudi o razmerah po zadnjem majskem pucu v Alžiru vse tedaj, ko je De Gaulle prišel na oblast in ko je francoska levička doživela tolitski udarec, vtem ko je francoski desnici po krvidi vse levice uspeli prevzeti vajeti dežele.

Vprašanje: — Cemu pripisuje svoj nepričakovani poselj?

Odgovor: — Dve vrsti vzrokov sta. V vsej Franciji je prišlo do preusmeritve, do izraza pa so priste tudi okolnosti, ki se tičejo mene posebej. Stiri leta sem bil predmet stalnih napadov v klevet, ki končno niso mogle ostati brez vpliva na volve in v deparmaju Eure. V splošnem je zame zanimala sledenja zadeva: ardo kampajo so v vsej deželi vodili ljudje, ki so doverni za vso povojno politiko; to so najbolj vplivni potniki politične preobrate — Bidault, Maurice, Soutelle, Duchet, Mollet itd., ki niso še prav niti novi ljudje.

Toda oni so se spremeno prelevili v predstavnike ljudskega nezadovoljstva in se postavili na delo kampanje za ono, kar sami imenujejo obnova. Razmahnilo so vse svoje sile in svojo volilno kazen uperili na one, ki ves čas niso prenehali dvigati svojega glasu proti njihovim napakam in obsojati njih politiko. To igro je olajšalo še dejstvo, da so imeli na razpolago velikanska propaganda sredstva, krepko državno pomoč in državne informacijske organe.

In končno — kar pa ni najmanj važen moment — ti ljudje so dovolili, da jih je posnel s seboj mogočni tok, ki je nastal ob referendumu, kjer se je pomešalo in glasovalo z edaj toliko različnih celo protivložnih idej. Pravonim, ki so smatrali, da ne morejo odobriti predloženega ustavnega načrta, je bil postavljen učinkovit jez s tem, ker se je volivcem govorilo, da bodo sami sebi izpodkopali tla, če ne bodo soglasili z ustavo in ne bodo dali zavpanja ljudem, ki hočejo rešiti vso problematiko.

Vprašanje: — Dobili smo vti, da v Franciji vendarle še živa želja po pomirjenju in Alžiru. Sedaj pa vimo, kako se to odraža v zemlji, kjer se pristaste vojne?

Odgovor: — Kar se tiče Alžira, Francozom stvari niso denčni od daleč jasne. Načela niti so daleč dobila vtrsa, da se ji pomenovajo ponujata, da bi dosegli izbiro med dvema politikama, med politiko sile in preganjanja in nekakšno liberalno politično amerijo. Volitvi se dejansko niso izjasnili. Po letu 1956 je vrla okoliščina javnosti zmenila pojme o tej izbiri in morda, se je celo zelo, da je bilo treba veliko časa, da uvidi, da politika, ki se vodi v Alžiru, niti malo ne ustreza po-

OB ČERNIGOJEVI
ŠESTDESETLETNICI

Goriško-beneški dnevnik

Drevi seja goriškega občinskega sveta

Ali bo podjetje Bozzini in Gionchetti prihodnje leto še pobiralo trošarino?

Občinski odbor predlaga sklenitev pogodbe s poldržavnim podjetjem INGIC - Zelo negotov položaj zaradi možnosti prostih stretev v KD

Danes popoldne ob 18. uri se je goriškega občinskega sveta, na kateri bodo razpravljali o predlogu občinskega odbora, naj se pobiranje trošarine zaupi z letom 1959 poldržavnim ustanovom INGIC. Kakor je znano pobira podjetje Bozzini in Gionchetti trošarino v Gorici že okoli 35 let. V goriški pokrajini so poleg goriške občine menda se Krim, Kapriva ter Sovodnje in Steverjan, ki imajo s to družbo pogodbo za pobiranje trošarine. Ker je torej Gorica najvažnejši klient Bozzinija, je povsem razumljivo, da Bozziniju ni vseeno, kaščen sklep bodo nočoj sprejeli občinski svetovaleci.

Pobiranje trošarine je možno na tri načine:

1. "Municipalizacija" te službe, kar pomeni, da bi občinska uprava sama pobirala trošarino;
2. sklenitev pogodbe z zasebnim podjetjem, kakršno je v našem primeru Bozzini in Gionchetti, ki si določeni odstek izterjane trošarine vzame kot zaslužek;
3. sklenitev pogodbe z INGIC, to je s poldržavnim podjetjem, ki ne zahteva nobenega zasluka, ampak samo neznan odstek od izterjane trošarine, ki naj služi kot jamstvo za vložen kapital.

Obstaja vprašanje, katero pot bo izbral občinski svet, kajti prav do občinskih svetovalev bo v veliki meri odvisno, kdo bo vnaprej v Gorici pobiral trošarino.

Kolikor nam je znano, predlag občinski odbor sklenitev štiriletnje pogodbe z INGIC, ki bo županstvo izvedelo, koliko bi moralo občina potrošiti za pobiranje trošarine. Zanimivo je namreč, da družba Bozzini in Gionchetti, kar se govori, v 35 letih sploh ni točno povedala, koliko stane za pobiranje trošarine; ker so v občinskem odboru močno struje proti podaljšanju pogodbe z Bozzinijem, je prišlo do formulacije predloga samega, povsem negotova pa je njegova usoda, ki ga čaka na današnji seji, ker so v samedni odboru kakot tudi med svetovalci večine številnih svetovalev naklonjeni dosedjanju sistema pobiranja trošarne.

Z sedaj lahko rečemo, da bo vsa desnice glasovala za obnovno pogodbo z Bozzinijem, teme bodo naklonjeni tudi nekateri demokratični svetovalevi, ki se ne bodo strinjali z uradnim stališčem občinskega odbora. Kolikor nam je znano, bodo socialni demokrati načelno zagovarjali amunicionalizacijo pobiranja trošarne, ker pa občinski odbor na to ne bo pristal, dokler ne bo poteka štiriletnje poskušna doba z INGIC, bo PSDI zelo verjetno glasovala za prejšnji režim, toliko bolj, ker ima PSDI v Bozziniju svoje strankarske tovarša.

Ce stevilo prostih stretev v krščanski demokraciji ne bo preveliko (povemo nač, da je bodo prosti streliči ljudje, ki so z družbo Bozzini v sorodenstvu v poslovnih stihih), tedaj bi imeli s prihodnjim letom novega izterjavalca trošarino, ki bi nam po 35 letih lahko povedal, koliko stane upravljanje te službe, obenem pa dal dragocene podatke županstvu, da bi se po štirih letih samo lotilo pobiranja trošarino, kar bi bilo najbolj v

Rojstva, smrti in poroke

V goriški občini se je v tednu od 30. novembra do 6. decembra t. l. rodilo 8 otrok, umrlo je 12 oseb, poroke pa so bile štiri.

RUDILI SO: Massimo Toffoli, Roberto Medeo, Gianni Petean, Paolo Urizzi, Massimo Marini, Ernestino Landolfi, Marcela Cavdek.

UMRLO: SO: gospodinja Maria Mohr, 49-letni kmetovalec Antoni Vecchiet, 62-letni upokojenec Antonio Brisco, 92-letni upokojenec Giovanni Cerne, 71-letni gozdar Luigi Boncina, 82-letni upokojenec Luigi Dandini de Silva, 78-letna gospodinja Pierina Culot, 71-letna Elena Bevagna, 48-letna gospodinja Zora Kogoj por. Tortioli, 73-letni duhovnik Giovanni Manzocco, 71-letna gospodinja Angela Pa-

so v prodaji pri gledališki

Nocjoj gledališka predstava v Verdiju

Danes zvečer ob 21.15 bo gledališka skupina Cesca Ba-

segija predvajala v Verdiju

venem gledališču komedijo En-

za Duseja "Sinja krija, ki je

režiral sam avtor.

Vstopnice po 1.000 in 700 lire

so v prodaji pri gledališki

na koncu v treh dneh.

PO ČUDEŽNI VIPAVSKI DOLINI IN NA NANOS

VLADIMIR BARTOL

Prehodila in prelovila sva celo pobočje Nanosa, počivala tu in tam, rajšči sva odložila, da sva se spravila na intenzivnejši in vztrajnejši lov. Dan se je že nagibal proti vederu, ko sva se začela mimo cerkvico sv. Jeronima bližati vrhu Nanosa in Vojkovi koci. Kdo bi se misli na kače, ko sva ob kamenitem cestnem nasipu zagledala letati ob zahajajočem soncu prve Erebije melas, krasne, zamenito crne rujavice z malimi belomodrimi očesi na robu gornjega krila, ki jih najdeš v vsej Sloveniji edino samo okrog vrha Nanosa in baje na nekem hribu v Istri.

V Vojkovo kočo sva prišla z bogatim plenom. Gostov ni bilo, razen oskrbnika in njegovih in nekaj mladeničev, ki upravljajo na Nanosu televizijsko anteno. Ko sva začela zlatiti metulje iz kozarcev s strupenimi hlapi v skatle med plasti bombaže, se je zlasti eden od mladeničev od televizije poznamal za najljubo početje. Vprašal je po tem in onem in kmalu sem opazil, da ima vrojen smisel za prirodoslovne zadave. Začudil sem se, on pa mi je pojasnil:

"že od otroških let se zanimam za živali in prav posebej za kače. Doma sem iz Kranske gore na Gorenjskem in sem tam pasel ovce, me je star pastir — mož je bil brez ene roke — naučil, kako se lovijo gadje in modrasi. Tu imam dovolj časa in doigčas bi mi bilo, da nimam tega veselja s kačami."

"Ali so na Nanosu kače?"

"Svededa. Vsepovod s jih je, predvsem modrasov. Gadje

Poluradna vest o županovi ostavki

IL Piccolos, ki je zelo bližu županstvu, objavlja v včerajšnji številki članek, v katerem obravnava vprašanje ostavke župana dr. Bernardisa. Vprašanje je prvič stopilo v ospredje pri zadnjih občinskih volitvah, pozneje pa med diskusijo o dokladi za župansko funkcijo. Koliko je resnice v tem pisanih, bomo videli morja že nočoj med razpravo o pobirajočem trošarino.

Danes popoldne ob 18. uri skladu s potrebnimi občinami in željami občanov.

Predavanje z naslovom «Kubizem in futurizem»

Danes zvečer ob 18.30 in v petek zvečer ob isti uri bo imel prof. Carlo Mutinelli predavanje o modernem slikarstvu v dvorani bivšega trgovskega doma, Današnje v sestavni delu pogodbe za pobiranje trošarine z letom 1959 poldržavnih ustanov INGIC.

Kakor je znano pobira podjetje Bozzini in Gionchetti trošarino v Gorici že okoli 35 let.

V goriški pokrajini so poleg goriške občine menda se Krim, Kapriva ter Sovodnje in Steverjan, ki imajo s to družbo pogodbo za pobiranje trošarine. Ker je torej Gorica najvažnejši klient Bozzinija, je povsem razumljivo, da Bozziniju ni vseeno, kaščen sklep bodo nočoj sprejeli občinski svetovaleci.

Pobiranje trošarine je možno na tri načine:

1. "Municipalizacija" te službe, kar pomeni, da bi občinska uprava sama pobirala trošarino;
2. sklenitev pogodbe z zasebnim podjetjem, kakršno je v našem primeru Bozzini in Gionchetti, ki si določeni odstek izterjane trošarine vzame kot zaslužek;
3. sklenitev pogodbe z INGIC, to je s poldržavnim podjetjem, ki ne zahteva nobenega zasluka, ampak samo neznan odstek od izterjane trošarine, ki naj služi kot jamstvo za vložen kapital.

Občinski odbor predlaga sklenitev pogodbe s poldržavnim podjetjem INGIC - Zelo negotov položaj zaradi možnosti prostih stretev v KD

Danes popoldne ob 18. uri se je sedaj zrušil mit ne-premagljivosti do sedaj vodence enajstorice v meddeželnem prvenstvu: Audace iz Verone je štala v goste v Tržič s trdno vlogo, da si odnese domov vsaj eno točko. Toda igralci CRDA so bili v nedeljo kot prerojeni. Z avtoriteto in brez kompleksa manjvrednosti ter brez strahu pred možnejšimi napotniki so Tržičani igrali tako, da so jim gledali večkrat poskali.

Glavna zasluga za zmago imajo Cergoli, ki je odlično organizirali napade. In prav dejstvo, da so igralci Audace ustvarili Cergolja brez varuha, je treba prispisati poraz. Gostje so igrali po WM sistemu in njihova igra je bila hitra ter prijetna za oči. Toda so se načinjali napadi cestorak, žerabili obzid domačih srednjih kričev. Ob koncu igre pa so se gostje spoznali, da ni mogelo z nječimer prisiliti domačine k razdelitvi točk, igralci CRDA so namreč ob koncu tekme zapustili igrišče kot zmagovalci ter so poslali domov goste z dvema goloma pasiva.

Ta poraz prve v lestvici je pripravil enajstorico iz Bocca, da se je nevarno približava do Audance. Igralcu iz Južne Tirolske so zlahko odpovedali Belluno in s tem povisili strahu točk na 14, to je ravno toliko, kolikor jih ima Audace.

Tudi Pro Gorizia je v nedeljo dosegel pomemben uspeh: v gosteh pri Schiu je dosegla, pa se čeprav je bila prisiljena izigrati z desetimi ljudmi, nedolžen izid, s čimer se je zasidrala na tretje mesto v lestvici s točko manj kot vodenci ekipe.

V ostalem ni bilo nobenih presenečenj, razen da so nekateri enajstorice šele po zmagah na tuja igrišča. Tako je Vittorio Veneto premagal Portogruaro s 3:1, Rovereto pa je šel v goste k Dolu in se je vrnjal domov z zmago, ki jasno dokazuje, kakšna je bila premoga po igrišču.

REZULTATI

*CRDA - Audace 2:0
*Bolzano - Belluno 2:0
Rovereto - *Dolo 5:1
*Edera - Merano 4:2
*Mirano - Falck Voharno 1:1
Vittorio Veneto - Portogruaro 0:0
Pro Gorizia - Bassano 0:0
Schio - Pro Gorizia 2:2
Belluno - Pellizzari 0:0

DANZIČNA LEKARNA

Danes posluje ves dan in ponoči Lekarna Villa San Giuliano, Korzo Italia 106, telefon 31-51.

Kino v Gorici

VERDI. 21.15: »Sinja krija, gledeški predstava.

CORSO. 17.00: »Rafali nad mestoma«, C. Vanel in B. Darvi. Mladotletnim preprečen vstop.

VITTORIO. 17.15: »Z gotovostjo«, E. Costantine.

CENTRALE. 17.00: »Mož s sarmatom« iz Utaha, R. Callahan in S. Cummings.

MODERNO. 17.00: »Zajubljenica«.

REZULTATI

*CRDA - Audace 2:0
*Bolzano - Belluno 2:0
Rovereto - *Dolo 5:1
*Edera - Merano 4:2
*Mirano - Falck Voharno 1:1
Vittorio Veneto - Portogruaro 0:0
Pro Gorizia - Bassano 0:0
Schio - Pro Gorizia 2:2
Belluno - Pellizzari 0:0

Sklep disciplinske komisije boksarske zveze

Scorticchini in Garbelli kaznovana s 600.000 lirami globe

Ni elementov za trditve, da je šlo za predhodni sporazum med boksarjem

BOKS

S. FRANCISCO. 9. — Italijanski wleter Paolo Rossi je že drugič premagal madlaga Američana Bobbija Scanlonja. Srečanje se je končalo z zmago po točkah v deseti rundi. Rossi je že oktobra premagal Scanlonja in sicer s k. o. v treh rundi.

Od koncu sestanka je komisija izporočila, da je pravico do predhodnega sporazuma med Scorticchinijem in Garbellijem.

Kakor je znano, je sodnik prekinil v deseti rundi dvojboj zaradi suma o predhodnem sporazumu med nasprotnikoma.

Ob koncu sestanka je komisija izporočila, da je pravico do predhodnega sporazuma med Scorticchinijem in Garbellijem.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je predhodni sporazum med Scorticchinijem in Garbellijem nepravilan.

Na koncu je bila vložena žalba na komisijo, da je pred